

θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον ᾠχος α'

$\bar{\chi}^{\Pi}$
 π
 q

Ϝας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ

 περ σου ου ε πα θον
 δυ σω πη η θη τι

Κυ ρι ε ^{π_q} και πασας ημων τας ο δυ νας

ἰ ασαιφιλανθρωπε δε ο ομεεθα

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\Gamma}{\tau}$ ου Γα βρι ηλ φθεγ

ζα με νου σοι Παρ θε νε το χαι αι ρε συν

τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο ο λων Δε

σπο της ^{π⁹} εν σοι τη α γι α Κι βω τω ^Δ ως

ε φ η ο δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ

τε ε ρα των ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι
στην σου ^πδο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ^Δ
δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου ^Δδο ξα τω
ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το κου σου
ου ου ^π

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.
Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς πιστοὺς καταγαύζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Εν τῇ σκέπη πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἣ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ

λέγουσι, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἁοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν, διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε, οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

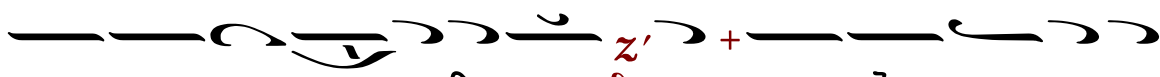
Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψου.

Ὑψος Γ'τος

Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου Δίς
 Οι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι Δίς
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὥς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Τό τρίτον. $\overset{\chi}{\underset{6}{\lambda}}$ ^B
 λ Δι η ηλ θο μεν δι α

 πυ ρος και υ υ δατος $\overset{\chi'}{\lambda}$ και ε ζη γα γες η

 μας $\overset{\chi'}{\lambda}$ εις α να ψυ χη ην $\overset{6}{\lambda}$

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: $\overset{\chi}{\underset{\gamma}{\text{N}}} \text{ Κυ ρι ε ε λε η σον } \underset{\gamma}{\text{N}}$

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

μη ην

$\tilde{\chi}^{\Delta}$

$\Pi \alpha \alpha \quad \alpha \quad \sigma \alpha \pi \nu o \quad \eta \quad + \quad \alpha i \nu e \quad \sigma \alpha \quad \tau \omega \tau \omicron \nu$

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

χ^N
 Ϟ Κυ ρι ε ε λ ε η σ ο ν + Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
και τω Πνευματι σου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δοξα σοι Κυριε δοξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις των Α θλο φο ορων πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το οκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

Ἐλεησον με ο Θεος κατα
 το μεγαλεος σου και κατα το
 πληθος των οικτιρων σου ελαλειψον
 το ανοομημα αμου

Προφητικως ανεβοοοα ο Δα
 αβιιδεν ψααλμοις διηλθομεν δι
 πυρος και αι αι υδαατος και εζηγα
 γες η μας εις ααναψυυχην υμεις δε μαρ
 τυρες Χριστου δι αυτων των των ε
 εργων το λογι ο οον πληρου ουν
 τες διηλθετε δι α πυρος τε και υδα

ατος ^Δ και ει σηλ θε τε εις την βασι λει ει
ει αν των ου ου ρα α α ανων ⁶ δι
ο ο πρε σβε ε ε ε ε ευ σα α τε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ τεσ σα ρα α
α α κο ο ον τα ^Δ ο ον τε ες α θλη ηται
αι αι ται ^Δ δω ρη θη ναι η μι ιν το με γα
α ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος ^Δ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡς δὲ α'.

Ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος

^ΓΥ ^ΝΥ ^ΓΥ ^ΝΥ ^ΠΥ ^ΓΥ ^ΝΥ ^ΠΥ
 Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν και
 την Αι γυ πτιι αν ^Νμο ^Μχθη ρι αν δι α φυ γων
 ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^Χτω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^Δις
 Υ ^Νπερ α ^Γγι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας
^ΝΠ ^Γολ ^Νλοις ^Γσυ ^Ννε ^Γχο ^Γμε ^Ννος ^Γπει ^Γρα ^Γσμοις
^Ππρος ^Νσε ^Γκα ^Ντα ^Γφε ^Νευ ^Γγω ^Γσω ^Γτη ^Γρι ^Γαν ^Γε ^Γπι
 ζη των Ω Μη ^Ντερ ^Γτου ^ΝΛο ^Γγου ^Νκαι ^ΓΠαρ ^Γθε ^Χνε ^Χ

των δυ ^Nσχε ^Γρων και δει νων με δι α σω σον

^Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

^Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη

την του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

^Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

^Ωω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς «Δεῦτε λαοί».

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοστεφῇ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστώνυμον κλησιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Δόξα...

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

με κυ βερ νη σον ^Δ₉ προς τον λι με να σου ^Δ₉

των α γα θων η αι τι α ^Γ₈ των πιστων το

στηριγμα ⁺ μο νη πα νυ μνη τε ^Γ₈

^Γ₈ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας ^Γ₈

^Γ₈ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον ^Γ₈ και της α θυ μι αστην ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ₉ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ₉

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ₈ τον Χριστον ε

⁺ κυ η σας μο νη πα να χραν τε ^Γ₈

^Γ₈ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα

λων αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου

τον πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να

σαι ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι

στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις

πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε νε συ

μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ

α νελ λι πη σε γι νω σκω ρη θη σαυ ρον Πα
να μω με τον α δα πανη τον ρη

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'.

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε».

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκκληρώσαντο.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Δόξα...

Ελάλει κατὰ τῶν τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα· Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται! Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ, Σῶτερ, πάθους,
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.
Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγῃ σκέλη ἀνδρῶν
τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχοι.

Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός, αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφη τελειοῦνται.

Στίχοι.

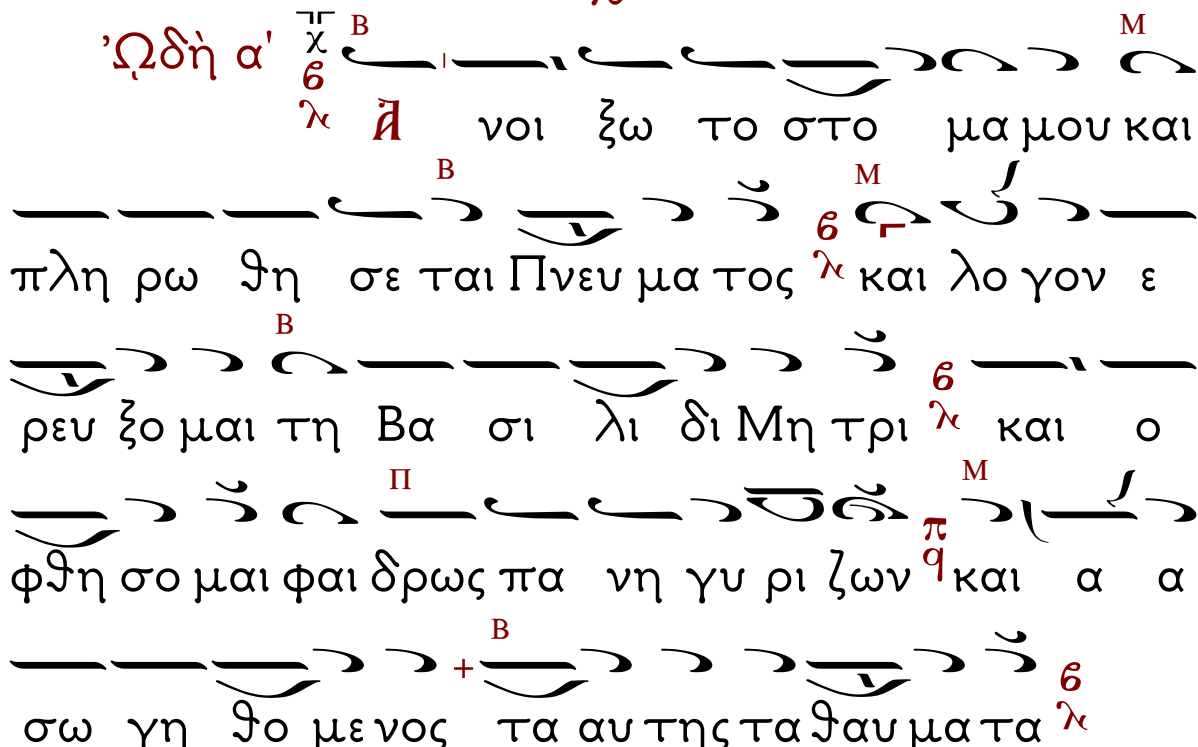
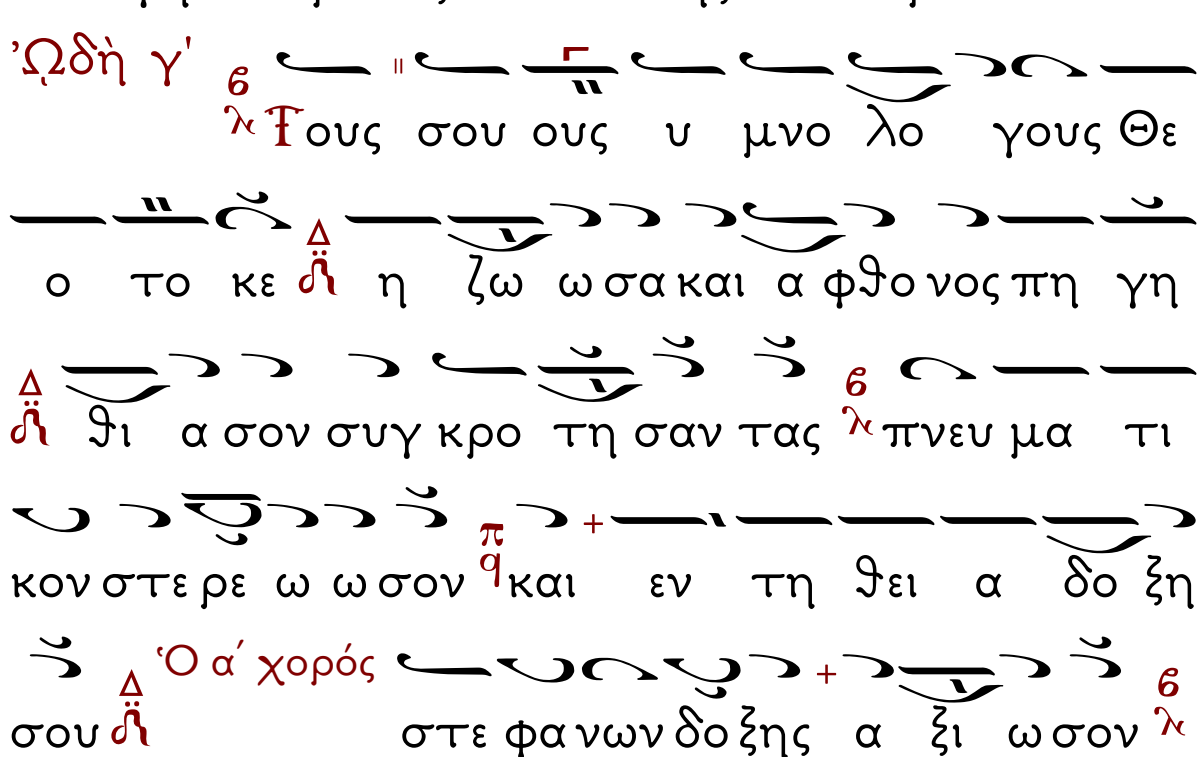
Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,

Ἡ παππόμμαμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου

Ἦχος Γ'τος

ᾠδὴ α'
 ᾠδὴ γ'

Ὡδὴ δ' ⁶ _λ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
 λην ⁶ _λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶ _λ
 σου του υ ψιστου ⁶ _λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ _λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ _λ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶ _λ
 Ὡδὴ ε' ⁶ _λ ^Ε ζε στη τα συμ παν τα ⁶ _λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶ _λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θε ον ^Δ _λ και τε το κας α
 χρο νον Υι ον ^{ζ'} _λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ _λ σω
 τη ρι αν βρα βευ ον τα ⁶ _λ

Ὡδὴ στ' ⁶ ^λ τὴν θείαν ταύτην καὶ παντίμον τέλουν
 τες εὐορτήν οἱ θεοὶ φρονεσ ^π ⁹ τῆς Θεοῦ μη
 τορος ^π ⁹ δευτέρας χειρὰς κροτήσωμεν ^Δ ^λ
 τον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶ ^λ
 Ὡδὴ ζ' ⁶ ^λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ^λ ⁶ τῇ κτίσει
 + οἱ θεοὶ φρονεσ ⁶ ^λ παρά τον κτίσαντα ^λ ⁶
 ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶ ^λ ἀνδρείως πατή
 σαντες χαίροντες ἐψάλλον ⁶ ^λ ὑπερυ
 μνην ἑ ^π ⁹ οὐ τῶν Πατέρων Κυρίου ^Δ ^λ καὶ Θε
 ος εὐλόγητος εἰ ⁶ ^λ
 Ὡδὴ η' ⁶ ^λ Ἄι νου μέν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δλ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δλ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε εν εργου μενος ^π9 την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δλ τον Κυ ριον

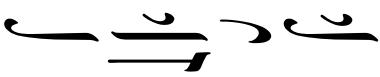
υ μνει τε τα ερ γα ^π9 και υ περ υ ψου τε ^Δλ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα Ἦχος^Γτος^λ

Στίχος α' ^λ⁶^Μ ^Β
^λ⁶ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

 τον Κυ ρι ον ^λ⁶ και η γαλ λι α σε το

 πνευ μα μου ^λ⁶ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου ^λ⁶

^Β ^λ⁶ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^λ⁶ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φειμ ^λ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν ^λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο μεν ^λ⁶

Στίχος β' ^λ⁶^Β
^λ⁶ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶ι δου

γαρ α πο του νυν ⁶μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι ⁶

^B
⁶την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶

Στίχος γ' ⁶
⁶Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶και α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶και το ε λε ος αυ του

ⲕⲁⲓ ⲓⲥ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲓⲥ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲫⲟ ⲃⲟⲩ

ⲙⲉ ⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ

Ⲧⲏⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲉⲓⲙ ⲕⲁⲓ

ⲉⲛ ⲃⲟ ⲭⲟ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲁ ⲥⲱⲕ ⲣⲓ ⲧⲱⲥ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲁ

ⲫⲉⲓⲙ ⲧⲏⲛ ⲁ ⲃⲓ ⲁ ⲫⲃⲟ ⲣⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟⲛ ⲛⲟ ⲓⲟⲓⲟⲛ ⲧⲉ

ⲕⲟⲩ ⲥⲁⲛ ⲧⲏⲛ ⲟⲛ ⲧⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲟⲛ ⲥⲉ ⲙⲉ ⲓⲁ ⲛⲱ

ⲛⲟ ⲙⲉⲛ

Ⲭⲉ ⲧⲓⲭⲟⲥ ⲃⲉ Ⲭⲉ ⲫⲟⲓ ⲏ ⲥⲉ ⲕⲣⲁ ⲧⲟⲥ ⲉⲛ ⲃⲣⲁ ⲭⲓ

ⲟ ⲛⲓ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲃⲓ ⲉ ⲥⲟⲕⲟ ⲣⲓ ⲥⲉⲛ ⲩ ⲫⲉ

ⲣⲏ ⲫⲁ ⲛⲟⲩⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲛⲟⲓ ⲁ ⲕⲁⲣ ⲃⲓ ⲁⲥ ⲁⲩ ⲧⲱⲛ

Ⲧⲏⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲉⲓⲙ ⲕⲁⲓ

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶

Στίχος ἐ⁶ Χα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶ πει νων τας⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λεν κε νους⁶

^M
⁶ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
 + εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^Π
 φειμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ

νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος στ' ^χ ⁶ ^λ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ ^λ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ⁶ ^λ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος ⁶ ^λ

^M ⁶ ^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^λ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ ^Π ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε α υ λων νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
 μη το ο ρος και βο α α α α τω Χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις ὑμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνάκλησις, χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου, χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε, χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τῆς Εὐας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε
 σα α τω ω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
 αι νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α ανων αι νει τε α αυ
 το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι
 πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω
 Δι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν
 τε ες οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του
 αι νει ει ει ει ει τε αυ τον πασαι αι
 δυ να α α μει εις α α αυ του σοι πρε

πει υ υ μνος τω ω ⊖ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἴνους

Τῶν Ἁγίων Σπυχηρὰ Προσόμοια 3 εἰς 4.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σπχ. $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi} \bar{a}_1$ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

Ἄ νει τε αὐ τὸν ε πι ταις δυ

να
 στει
 αις
 αυ
 του
 αι
 ναι
 τε
 αυ
 τον
 κα

τα το πληθος της με γα λω συ νης αυ

του ^κ_{q̇}

Δεὔτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μέτ' ἐγκωμίων
 ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρούει
 πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν,
 διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν
 γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα,
 συνασπισμόν τε, ἄρραγῇ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς
 πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρας
 τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς
 ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς
 ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς

δαίαις και ορ γανω<sup>χ
ῥ</sup>

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ Ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς Ἅγιος καὶ θεόλεκτον σύστημα, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

<sup>χ
π
ῥ</sup> Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις<sup>χ
ῥ</sup> αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου<sup>χ
ῥ</sup> πα σα πνο η<sup>χ
ῥ</sup> αι νε
σα α τω τον Κυ ριον<sup>χ
ῥ</sup>

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων

πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ὡχος πλ. α'.

Ὡχος λ' Ὡ Πα

Π
π' ρ' Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω ρ'

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι π' ρ'

Π
π' ρ' Ἀ θλο φο ο ο ροι Χρι ι στου ρ' ρ' την

παν σε πτον νη στει αν φαι δρο ο τε ε ε ρα αν

ρ' ρ' α πειρ γα α α α α σα α α α σθε ρ' ρ'

τη μνη μη της εν δο ο ο ο ζου ου υ μω

ων α α θ λ η η η η σε ε ε ε ε ως ^π Τεσ
 σα ρα κον τα γα αρ ο ο ον τες την τεσ σα
 ρα κον θη με ρον α γι α α α ζε ε ε
 ε τε ^Δ το σω τη ρι ον πα α α α α α
 θος μι μη η σα με ε νοι οι ^π δι α της υ
 περ Χρι ιστου υ μω ων α α θ λ η η η η
 σε ε ε ε ε ως ^π Δι ο ο ε χον τες παρ ρη
 σι ι ι αν πρε σβε ε ε ε ε ε ευ σα α
 α α α τε ^χ εν ει ει ρη η η η η η η
 νη η ^χ κα ταν τη η η η σαι αι η η η
 μας ^π εις την τρι η με ρον Α να α

α α α α α στα α α α σι ι

ι ιν του ου Θε ε ου και Σω τη η ρος τω ων

ψυ χων η μων

Ἰηχος π̣̣̣ Πα

Και νυ υν και α ει και εις του αι ω

νας των αι ωνων α μην

Θεοτοκίον Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το

κε Παρθε ε νε και δο ξα ζο μεν σε οι πι

στοι κα τα χρε ε ος την πο λιν την α σει

στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα

γη προ στα σι ι αν και κα τα φυ γη ην των

—
ψυ χων η η μων

γι ον Πνευ μα

✠

^K ✠ Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ^{γ'} ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ✠ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ✠

^K ✠ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ^{γ'} ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

✠

^K ✠ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

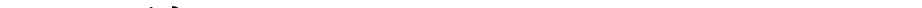
ει μο νος Κυ ρι ος ^{γ'} Ι η σους Χρι στος εις

 δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην

 χ^2_{q}

^κ
 κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε ^{γ'}η και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον

 α ι ω ω ν α η κ α ι ε ι ς τ ο ν α ι ω ν α τ ο υ α ι ω

 χ^2_{q}

Κ
κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

— ⲙⲓⲣⲁ ⲧⲁⲩ ⲧⲉ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲙⲁⲣ ⲧⲉ ⲧⲟⲩ ⲡⲩ ⲗⲁ ϣⲉⲛⲁⲓ

η μας

χ
ö
q

^Δ ^Κ
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και

δεδο ξα σμε ενον το ο νο μα α σου εις τους

αι ω ν α ς α μ η ν

✠

✠ Γ ε ν ο ι τ ο Κ υ ρ ι ε τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ε φ

η μ α ς ἡ κα θ α πε ρ η λ π ι ι ι σ α μ ε ν ε

π ι σ ε

✠

✠ Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι Κ υ ρ ι ε δι δ α

ξ ο ν με τ α δι και ω μ α τ α Σ ο υ (τρὶς)

✠

✠ Κ υ ρ ι ε κα τ α φυ γ η ε γε ν η θ η ς η

μ ι ν εν γε νε α και γε νε α ✠ ε γ ω

ει πα Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ο ν με ἡ ι α

σ αι τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ ο τι η μ α ρ τ ο ν Σ ο ι ✠

✠ Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν

με ^{γ'}η του ποι ειν το θελη μα α σου ^{γ'}η ο τισυ ει

ει ο Θε ος μου x
q̇

x
q̇ ^KΟ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισου ο ψο με θα φως x
q̇

x
q̇ ^KΠα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε x
q̇ ^KΑ γι ος ο Θε ος ^{γ'}η Α γι ος

Ι σχυ ρος ^{γ'}η Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας x
q̇ (τρίς) x
q̇

x
q̇ ^KΔο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι x
q̇

x
q̇ ^KΚαι νυν και α ει ^{γ'}η και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

κ
q̇

^K
κ
q̇ **Α** γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας
κ
q̇

Ἀσματικόν.

^K
κ
q̇ **Α** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{ν'}
η

^{ν'}
η **Α** α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος
κ
q̇

^M
κ
q̇ **Α** γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε

^K ^Δ ^K
η η σο ο ον η η η η μα α α ας
κ
q̇

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ὁ Πα

^π
^π
^π

Τας ἀλ γη δο νας των Α γι ων ας υ
 περ σου ου ε πα θον ^Δ ^Δ δυ σω πη η θη τι
 Κυ ρι ε ^π και πασας ημωντας ο δυ νας
^Δ ^Δ ι ασαι φι λαν θρω πε δε ο ο με ε θα α
^π
 α α ^π

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτονται αἱ Ὠραι λιταί.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς Α΄ ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ε΄ (5).

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες τῆς
κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς σέ
προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ
ἐπόψομαι· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἄνομίαν σὺ εἶ.
Οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ
διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἄνομίαν· ἀπολεῖς πάντας
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ
δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν
φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ

σου, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἢ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἴπας· ἐπιστρέψατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. Τὸ πρωῒ ὥσεὶ χλόη παρέλθοι. Τὸ πρωῒ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι· τὸ

ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐνώπιόν σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν
ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν
δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης
ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ
κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου
τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου
οὕτως γνώρισον μοι, καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ
καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε;
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν, ἀνθ'
ῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν
κακὰ. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ
ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν

κατεύθυνον.

Ψαλμὸς ρ' (100).

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῇ· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα

σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὶ σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠδὴ πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε ἐλέησον **μ'** (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

*Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἀγίου Ἐφραίμ.*

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν μεγάλην μέαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν

κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρος, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν ἢ ἐπισυνάπτομεν τὴν Γ' Ὡραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς Γ' ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς στ' (16).

Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτὸς· ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ

στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν. Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἄνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἑλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τὶς

ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον·
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος
τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ
δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς
πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι
ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν,
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν
ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς
μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον
ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί
με, μὴ καταισχυνηθῆν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά
σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν
με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ

γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ

τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν

Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...
Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ

παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς, καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Ὁ Ἱερεύς: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐπισυνάπτομεν τὴν ς' Ὠραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς ΣΤ' ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου. Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ'
ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ
Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτοὺς.
Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν. Ὅτι ἐκ πάσης
θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου
ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλμὸς νδ' (54).

Ενώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ

μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. Πρόσχεσ μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἔταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἄνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδιά μου ἔταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· Τὶς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω; Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος. Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἄνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς· ἄνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστὲ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ

καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες. Ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ, ὁ Θεὸς, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς 9' (90).

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν

σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ’
αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς
μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ
πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς
ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλήν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν
ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου,
τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ
προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ
ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἁροῦσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα, Ὅτι ἐπ’
ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν,
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖται πρὸς με,

καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μέτ' αὐτοῦ εἶμι ἐν
θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα
σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ
ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν
τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα
δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ
ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου.
Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος,
ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ
παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' Ἑβδομάδος.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

ᾠχος δ'.

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, οἶδας τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Φιλάνθρωπε, ἡμάρτομεν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστημέν σου ὁ Θεός, οὐδὲ διεπετάσαμεν χειρὰς ἡμῶν, πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Εὐσπλαγχνε.

Δόξα...

Φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Εὐσπλαγχνε.

Καὶ νῦν... **Τὸ αὐτὸ.**

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, οἶδας τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Φιλάνθρωπε, ἡμάρτομεν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστημέν σου ὁ Θεός, οὐδὲ διεπετάσαμεν χειρὰς ἡμῶν, πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Εὐσπλαγχνε.

Προκείμενον. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς θ' (**9ος**).

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. **Ε**ὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιᾶσομαι ἐν σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ Β', 3-11)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται

νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν, καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβήνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λήφεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. Καὶ νῦν σύ, οἶκος τοῦ Ἰακώβ, δεῦτε, καὶ πορευθῶμεν ἐν τῷ φωτὶ Κυρίου· ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ χώρα αὐτῶν, ὡς τὸ ἀπαρχῆς, κλυδωνισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγεννήθη αὐτοῖς. Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν, οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν. Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνοίσω αὐτούς. Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου, ὑψηλοί, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός, καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ

ὕψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ι΄ (10ος).

Δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν.

Στίχ. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου;

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς

σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Ὁ Ἱερεύς: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεός
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν
μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς
ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου
ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ

τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν ἢ ἐπισυνάπτομεν τὴν Θ΄
Ὡραν.*

Ἀκολουθία τῆς Θ' Ὠρας.

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε ἐλέησον (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε
τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα
καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ
τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία
αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου

μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε
μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ
σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων
ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας
ἐξελεξάμην παρὰ ῥίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν
ἀμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ
Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος
οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν
ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἑμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσεται εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιὸς εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὁδῆγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ

ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείσκης σου ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν ...Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὲ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ

τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες,
τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε,
Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς
γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ
στεφάνων πληθύν.

Κύριε ἐλέησον. (12άκις)
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Αμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

χ̣ π̣ **Ε**ν τη βασιλει α σου μνησθητι

η μων Κυρι ε οταν ελθης εν τη

βασιλει α σου **Δ** Μακαρι οι οι πτω

χοι τω πνευμα τι ο τι αυτων εστιν

η βασιλεια των ουρανων **Δ**

χ̣ **Δ** **Μ**νησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

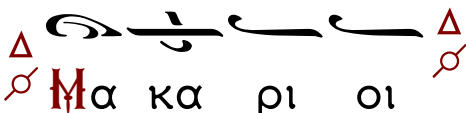
εν τη Βασιλει α σου **π̣**

Δ **Μ**ακαρι οι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. **Δ**

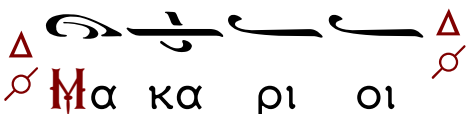
χ̣ **Δ** **Μ**νησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

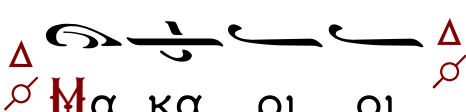
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.

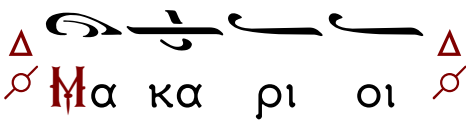
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

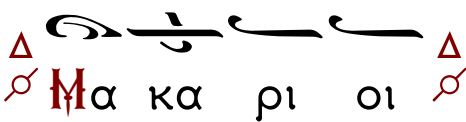
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί καθαροί τῇ καρδία,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

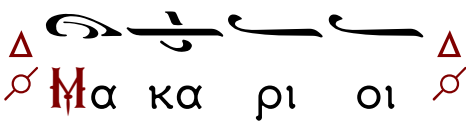
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^Δ Μα κα ρι οι ^Δ έστε, όταν όνειδίσωσιν
ύμᾱς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ένεκεν έμου. ^Δ

Δ ^Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^Δ Χαι ρε τε ^Δ καὶ άγαλλιᾷσθε, ότι ό
μισθός ύμῶν πολύς έν τοῖς ούρανοῖς. ^Δ

Δ ^Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^Δ Δόξα Πατρί... ^Δ

Δ ^Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

ΔΚαὶ νῦν... Δ

ΔΜνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλ θης

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

ΔΜνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλ θης

εν τη Βασι λει ασου π

ΔΜνησθητι ἡ μων Δεσποτα ο ταν ἐλ

θης εν τη Βασι λει ασου π

ΔΜνησθητι ἡ μων Α γι ε ο ταν ἐλ θης

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ

ἀγνοία, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ὅ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος

Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεύς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ

μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε ἐλέησον (ιβ').

Ἱερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων ἀποστόλων, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ)

τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Πέμπτης Β' εβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ

περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὥς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ

χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς

σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὡραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἀφοῦ μεταφέρει τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν

μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἵσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ,

τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ

Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου,
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν
τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ
ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν

Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεὶ παρακεκλημένοι.
Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα
ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ'
αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ'
ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον,
Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν
τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο
καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.
Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες
τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος
φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ
φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν.
Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον
ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,
ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστρούς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ
δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ
αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς

ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν

ὥσεὶ χόρτος δωμαίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς

πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο
τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα
οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς
μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν
τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ
Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου
ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν
τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι,
Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς
τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Ἕνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος
τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ
αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι
ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς
αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην

αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' (132).

Ἰδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' (133).

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. **(κατάληξις)**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ

ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων
δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα
ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι
μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς
ἡμῖν μερίδα καὶ κληρὸν μετὰ πάντων τῶν
φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,
 Κύριε ἐκέκραξα.....
 εἰς τὸν ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος λ' ᾠ — — — — — Κε

^κ
^χ
⁹ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
 σο ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε ^κ
⁹ Κυ ρι
 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σοον μου ^{γ'}
^η
 προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου ^κ
⁹
 εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
 μου Κυ ρι ι ε ^κ
⁹
^Δ ^Κ
^κ
⁹ Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ^{γ'}
^η
 θυ μι α μα ε νω πι ον σου ^κ
⁹ ε παρ σις των
 χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα

κου σον μου Κυ ρι ι ε ^οχ _q

^χπ _πq Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου ^χq

^χq Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι λε σθαι

προ φασεις εν α μαρ τι ι αις ^χq

^χq ^πΕυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις

την α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω

με τα των εκ λε κτων αυ των ^χq

^χq ^πΠαι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγξει με ε λαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να α τω την κεφαλη ην μου

 O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο

με να πε τρας οι κρι ται αυ των

 A κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο

τι η δυν θησαν ω σει παχος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκο ρπι σθη τα ο στα αυ

των παρα τον Α α δην

 O τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθα λμοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη

αντα νελης την ψυ χην μου ^χ _ḡ

^χ _ḡ Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σα ντο ο μοι ^Δ _ḡ και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με νων τη να νο μι ι αν ^χ _ḡ

^Π ^χ _ḡ Πε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι ^Δ _ḡ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ _ḡ

ε ως αν πα ρε ελ θω ^χ _ḡ

^χ _ḡ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^χ _ḡ

^Π ^χ _ḡ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^χῳ

Π

^χῳ Ἐν τω εκ λει πειν εζ ε μου το Πνευ μα

μου και συ εγνωστας τριβους μου ^χῳ

Π

^χῳ Ἐν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο

μην εκρυ ψαν πα γι δα μοι ^χῳ

Δ

^χῳ Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε βλε

πον ^Δῳ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^χῳ

^χῳ Ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστι νο εκ ζη των την ψυ χην μου ^χῳ

Κ

^χῳ Ἐ κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

^{γ'}ῳ συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν

γηζωντων ^κ ^π ^π
^κ ^π Προ οσχες προς την δε η σιν μου ^π
 ο οτι εταπεινω θην σφοδρα ^κ ^π
^κ ^π Ρυσαι με εκ των καταδιωκον
 των με ^κ ^π οτι κραταιω θησαν υπερε
 με ^κ ^π ε

Σπικηρόν Ἰδιόμελον.
 Ἦχος πλ. α'.

Σπικός. ^κ ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π
 Εξαγαγε εκ φυλακης
 την ψυχην μου ^κ ^π του εξομολογησασθαι
 τω ονοματι ι ι ι σου ^π ^π
^κ ^π Μη νηστευσαντες κατ εν το λην του

ου Κτισαντος ^Δαπο του φυτου της γνωσεως
 οι Πρωτοπλαστοι ^Πτον εκ της παα ρα
 α κο ης θανατον ^Nε καρπω ω ω σα
 α α αν το ^Δτου δε ζυλου ου τη ης
 ζω ω ω ης ^Πκαι του Πα ρα δεισου της τρυ
 φης α πε ε ξε ε νω ω ω ω θη η η η
 σαν ^πδι ο νη στευ σω με εν πι στοι ^χα
 πο τρο φων φθειρο ο με ε ε νων ^Δκαι παα θω
 ω ων ο ο λε θρι ι ι ι ων ^πι ι να
 την εκ του θει ου Σταυρου ζω ην τρυ γη η
 η σω ω ω ω μεν ^χκαι συν τω ευ γνω μο ο

νι ι Λη η η στη προς την αρ χαι αι αν ε

πα α να α γω με εν πα τρι ι ι ι δα ^π ₉

κο μι ζο με ε νοι πα ρα Χρι στου του Θε ου

το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ _Δ

Στίχος.

^Π _Δ ^Χ _Δ ^Ε με υ πο με νου σι δι και

οι ^Π _Δ ^Χ _Δ ε ως ου αν τα α πο δω ω ως μοι ^π ₉

^Π _π ₉ Μη νη στευ σα αν τες κατ εν το λην του

ου Κτι σα αν τος ^Δ _χ ₉ α πο του φυ του της γνω σε ως

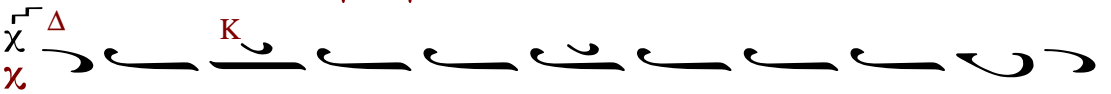
οι Πρω το πλα α στοι ^Π _Δ ^Δ τον εκ της πα α ρα

α κο ης ^Ν ₊ θα να τον ε καρ πω ω ω σα

α α α αν το ^Δ _ν ₉ του δε ζυ λου ου τη ης

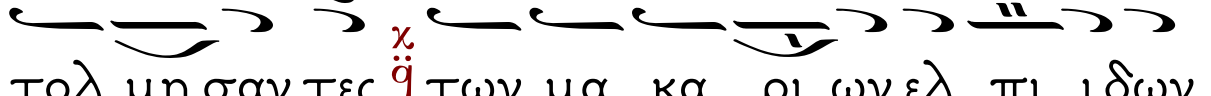
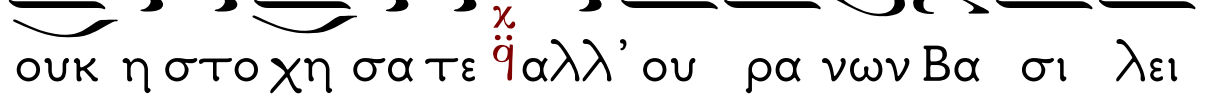
ζω ω ω ης ^Π και του Πα ρα δει σου της τρυ
 φης α πε ε ξε ε νω ω ω ω θη η η η
 σαν ^π ⁹ δι ο νη στευ σω με εν πι στοι ^χ ⁹ α
 πο τρο φων φθει ρο ο με ε ε νων ^Δ και πα α θω
 ω ων ο ο λε θρι ι ι ι ων ^π ⁹ ι ι να
 την εκ του θει ου Σταυ ρου ζω ην τρυ γη η
 η σω ω ω ω μεν ^χ ⁹ και συν τω ευ γνω μο ο
 νι ι Λη η η στη προς την αρ χαι αι αν ε
 πα α να α γω με εν πα τρι ι ι ι δα ^π ⁹
 κο μι ζο με ε νοι πα ρα Χρι στου του Θε ου
 το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

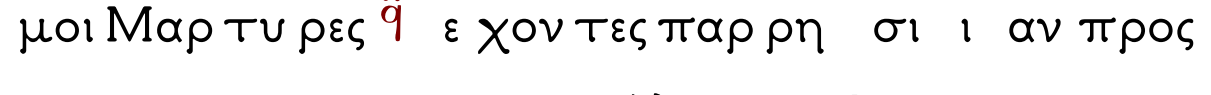
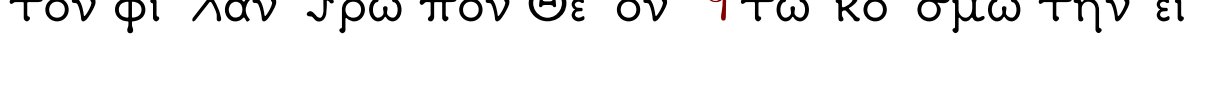
Τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. α'.

 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

 ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης
 μου

 των ε πι γει ων α παν των κα τα φρο

 νη σαν τες και των βα σα νων αν δρει ως κα τα

 τολ μη σαν τες των μα κα ρι ων ελ πι ιδων

 ουκ η στο χη σα τε αλλ' ου ρα νων Βα σι λει

 ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε παν ε ε ευ φη

 μοι Μαρ τυ ρες ε χον τες πα ρ ρη σι ι αν προς

 τον φι λαν θρω πον Θε ον τω κο σμω την ει

ρη νην αι τη σα σθε και ταις ψυ χαις η μων το με
α ε λε ος

Εἶτα, προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος δ'.

Στίχος. ^χ₆ ^Μ Γε νη θη τω τα ω τα σου
προ σε χον τα ^χ₆ ^λ εις την φω νη ην της δε
η σε ως μου ⁶_λ

Πλευράν ἐκκεντούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου
κρεμάμενος, τὴν ζωὴν μοι ἐπήγασας, κακία τοῦ
ὄφεως, τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, τεθανατωμένω·
ὄθεν δοξάζω σε Χριστέ, καὶ ἱκετεύω τὴν
εὐσπλαγχνίαν σου. Παθῶν καὶ τῆς Ἐγέρσεως,
προσκυνητὴν με ἀνάδειξον, κατανύξει
τελέσαντα, τῆς Νηστείας τὸ στάδιον.

Στίχος. ^χ₆ ^Μ Ε αν α νο μι ας πα ρα
τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶_λ τις υ πο

στη σε ται ^{χ̣}₆ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ⁶_λ

Ὁ δύνην τρυγήσαντα, ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν Πρωτόπλαστον, Παραδείσου ἐξώρισας, παγεῖς δὲ ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ ξύλῳ Σῶτερ, τοῦτον εἰσοικίζεις· διό σοι κράζω, Λυτρωτά. Τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, νηστεία καθάρισας με, καὶ μετανοία καὶ δάκρυσιν, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑπερον.

Ἦχος πλ. α'. Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως.

^{χ̣}_{χ̣}^M ⁶_ῥ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε ^{χ̣}_ῥ υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^{χ̣}_ῥ ηλ πι

σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον ^{χ̣}_ῥ

^{χ̣}_ῥ Κυ ρι ε τον ζω ο ποι ον σου σταυ ρον

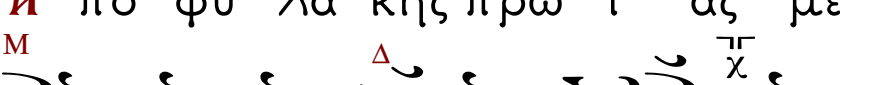
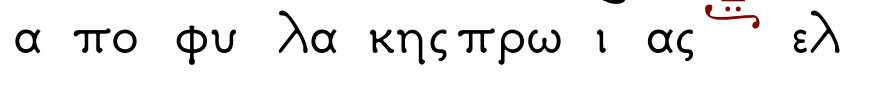
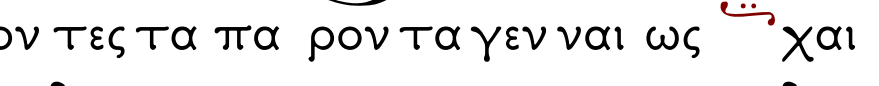
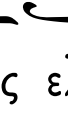
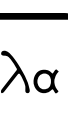
προ σκυ νου ου μεν ^χ_ῥ ου τος ζω ην γαρ εν τω
κο σμω ε ζην θη σε το ον θα να τον νε κρω σας
^χ_ῥ ον σοι και νυν εις πρε σβει αν προ σα γο μεν ^χ_ῥ εν
η με ε ραις α γι ι αις ^{γ'}_ῥ κρα τυ νον η μας
νη στευ ον τας ^χ_ῥ και δω ρη σαι κα τα πα
θων την ι σχυν ^{γ'}_ῥ και της ει ρη νης το τρο παι
ον δι απλη η θος ε λε ε ους φι λαν θρω
πε ^χ_ῥ

Καὶ τοῦ Μηναίου τῆς 09-03.

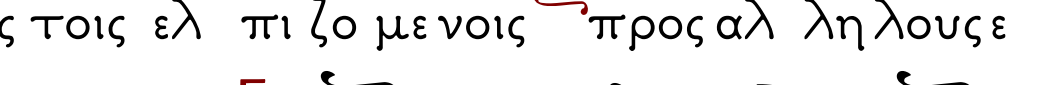
Τῶν ἁγίων μεγάλων τεσσαράκοντα μαρτύρων.

Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι

Στίχος.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με
χρινυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι
ον

Φε ρον τες τα πα ρον τα γεν ναι ως χαι
ρον τες τοις ελ πι ζο με νοις προς αλ λη λους ε
λε γον οι α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ
ρες μη γαρ ι μα τι ον α πο δυ ο με ε
θα αλ λα τον πα λαι ον αν θρω ω πον α

πο ο ο τι θε ε με ε ε ε θα δρι
 μυ υ υς ο ο ο χει ει μων αλ λα γλυ
 κυ υ υς ο πα ρα α α δει ει ει ει σος αλ
 γει νη η η πη ζις αλλ η δει α η
 η α α πο ο ο ο ο λα α α αυ σις
 μη ουν εκ κλι νω μεν ω συ στρα α α τι ω
 ω ται μι κρο ον υ υ υ πο μει ει νω ω
 ω ω μεν ι να τους στε φανους της νι κης
 α να δυ σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου
 του Θε ε ου και Σω τη η ρος των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μων

Στίχος. ^χ ^Δ ^Δ
^Δ 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 ^Δ
 το ε λε ος ^Δ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω

 ^M ^Δ
 σις ^Δ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ
^Δ εκ πα σων των α νο μι ω ω ων αυ

³ ^Δ
 του ^Δ

^Δ ^Δ
^Δ Φε ρον τες τα πα ρον τα γεν ναι ως ^Δ χαι

 ^Δ
 ρον τες τοις ελ πι ζο με νοις ^Δ προς αλ λη λους ε

 ^Γ
 λε γον οι α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ

 ⁶
 ρες ⁶ μη γαρ ι μα τι ον α πο δυ ο με ε

 ^Δ ^δ ^δ
 θα ^Δ αλ λα τον πα λαι ον αν θρω ω πον' α

 ^Γ ^Δ ^γ
 πο ο ο τι θα ε με ε ε ε θα ^γ δρι

μυ υ υς ο ο ο χει ει μων αλ λα γλυ
 κυ υ υς ο πα ρα α α δει ει ει ει σος αλ
 γει νη η η πη ξις αλλ η δει α η
 η α α πο ο ο ο ο λα α α αυ σις
 μη ουν εκ κλι νω μεν ω συ στρα α α τι ω
 ω ται μι κρο ον υ υ υ πο μει ει νω ω
 ω ω μεν ι να τους στε φανους της νι κης
 α να δυ σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου
 του Θε ε ου και Σω τη η ρος των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μων

Στίχος.

Ἀι νει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον

παν τε ες οι λα α οι

Πι πτον τεσ πε ρι βο λαι α α πα α αν

τα βαι νον τεσ α τρο μωσ ει εις λι ι ι μνην

προς αλ λη λους ε λε γον οι α α α γι οι

μα α αρ τυ υ υ υ ρες δι α πα ρα δει

σον ο ον α πω λε ε ε σα μεν ι μα

τι ι ον φθ αρ τον ση με ρον μη η

α α αν τι σχω ω με ε ε ε θα δι ο

φιν πο τε φθ ο ρο ποι ον εν δυ σα με ε νοι

εκ δυ σω με θα νυν δι α την πα α αν

των α να α α στα α α σιν κα τα φρο
 νη σω μεν κρυ ους λυ ο ο με ε ε νου
 και σα αρ κα α α μι ση η σω ω ω ω μεν
 ι να τους στε φα νους της νι κης α να δη η
 η σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου του
 Θε ε ου και Σω τη η ρος των ψυ υ χω ω
 ων η η η η μων
 Σπῖχος. **Ο** τι ε κρα ται ω θη το
 ε λε ος αυ του εφ η μας και η α λη
 θει α του Κυ ρι ου με νει Εις το ο ον αι
 ω ω να

Ὡς ποντες ὡς τρυφας τας βασανους
 τρεχοντες προς λιμνην κρυωδη ὡς
 προς θαλασσαν ἑλεγον οἱ Ἀγαγιοι
 μαααρτυυυρες μηυποπτηζω
 μενωωρανχειμεεεριονινα
 τηνφοβερανγεεεεεενναντου
 πυροοςφυυγωωμενκαυθηηηη
 τωοοπουςιναχορεευηαιωω
 ωνιιιιαηδεχειρρυυει
 ειειτωιναυψουταιαιπροςκυυυ
 υριιιονκαιμηφεισωμεθαφυσε

ω ω ως θνη η σκου ου ου σης ε λω με
 θα α α θα να τον ι να τους στε φανους
 της νι κης α να δη σω με ε θα πα ρα Χριστου
 ου ου ου του Θε ε ου και Σω τη η ρος των
 ψυυ χω ω ωμ η η η ημων

Δοξαστικὸν. ᾠχος πλ. β'.

Ἰχθὺς $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα.

Χριστέ ελεησόν

Θεοοοζα Πατρι

ιιιι και Υιω

και Αγιω Πνευμα

ατιιι

Π
 Εν ω δαις α ασμα των ευ φη μη σωω
 μεν πι ι στοι τους α θλο φο ο ο ρους Τεσ σα
 ρα κο ο ον τα Μα αρ τυ υ υ υ ρας και
 προς αυ του ους με λω δι ι κως εκ βο
 η η σωω ω ω μεν λε ε ε γο ο ο ον
 τες χαι ρε τε Α θλο φο ροι οι του Χρι ι στου
 Η συ χι ε Με λι ι ι των Η ρα κλει ε

Σμα ραγ δε ε και αι Δο μνε Ευ νο ι
 κε Ου α λη και Βι βι α νε Καν δι δε
 και Πρι ι ι ι σκε χαι ρε ε τε Θε ο δου
 λε Ευ τυ χι ε και Ι ω ω α αν νη Ξαν
 θι α Η λι α νε Σι σι ι νι ι ε
 Κυ ρι ων Αγ γι ι ι α α Α ε τι
 ε ε ε και Φλα α βι ι ι ι ε Χαι ρε
 τε Α κα κι ε Εκ δι κι ι ε Λυ σι μα χε
 Α λε ζα αν δρε Η λι ακαι Γορ γο νι ι ε
 Θε ο φι λε Δο με τι α α νε και θει ε
 Γα ι ε και Γορ γο ο ο νι ι ι ι ε

Χαίρε τε Ευ τυ χες και Α θα να σι ι ε
 Κυ ρι λ λε και αι Σα α κε ερ δων Νι κο λα ε και
 Ου α λε ρι ι ε Φι λο κτη μον Σε βη ρι α
 νε Χου δι ων και αι αι Α γλα α ι ι ι ι
 ε ως ε χον τες παρ ρη σι ι ι α αν
 προς Χρι στον τον Θε ον η η μων Μαρ τυ ρες
 πα να οι οι οι οι οι δι ι ι ι μοι αυ
 το ο ο ον εκ τε ε νως πρε σβε ε ε ε ε
 ε ευ σα τε του σω θη ναι τους εν πι ι
 στει ει εκ τε ε λου ου ουν τα ας την παν σε
 βα αστον μνη η η μνη ην υ υ υ μων

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
(ὁμόηχον ζῆτει τῇ ὁῃ Μαρτίου)
Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἦχος λ π — Δι

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων αμην

 Η Πα να γνος ως ει δε ε σε ε πι
 Σταυ ρου κρε μα με νον θρη νω δου ου ου σα
 α νε βο α μη τρι κως Υι ε μου και Θε
 ε μου γλυ κυ τα τον μου τε κνον πως φε
 ρεις πα θος ε πο ο νει ει δι στο ο ο
 ο ο ον

Εἵσοδος μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς λε΄ (35ος).

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ.

Соφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Ε' 1-24)

Πρόσχωμεν.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ἥ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἀδὰμ ἥ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς, Ἔζησε δὲ Ἀδὰμ διακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σήθ. Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ὅς ἐζησε μετὰ τὸ γεννηῖσθαι αὐτὸν τὸν Σήθ, ἔτη, ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ὅς ἐζησεν, ἑννακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν. Ἔζησε δὲ Σήθ, πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς. Καὶ ἔζησε Σήθ, μετὰ τὸ γεννηῖσθαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶς, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σήθ, δώδεκα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς ἔτη

ἐκατὸν ἐνενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶς, πέντε ἔτη καὶ ἐννακόσια, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἐκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν, δέκα ἔτη καὶ ἐννακόσια, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ. Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη ἑπτακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα, καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἐκατόν, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ, ὀκτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα. Εὐηρέστησε δὲ Ἐνῶχ τῷ Θεῷ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν

Μαθουσάλα, διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶχ, πέντε καὶ ἑξήκοντα, καὶ τριακόσια ἔτη. Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνῶχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λς' (36ος).

Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Στίχ. **Μ**ὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ', 3-20)

Σοφία. **Π**ρόσχωμεν.

Ποίει, υἱέ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῶζου· ἦκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν

φίλον, ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐγγυήσω. Μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς βλεφάροις, ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὃ ὀκνηρέ, καὶ ζήλωσον, ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος, Ἐκείνω γάρ, γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν, ἐτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμνητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. Ἡ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστί, τὴν τε ἐργασίαν ὡς σεμνήν ποιεῖται, ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς τε καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν προσφέρονται, ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι, καὶ περίδοξος, καὶ περ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενής, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη. Ἔως τίνος, ὃ ὀκνηρέ, κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; Ὀλίγον μὲν ὕπνοις ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάξεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθῃ, εἴτ' ἐμπαραγίνεται σοι, ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος, ἡ πενία, καὶ ἡ ἔνδεια, ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. Ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμνητός σου, ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσῃ. Ἄνῃρ ἄφρων

καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς, ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδί, διδάσκει δὲ νεύμασι δακτύλων. Διεστραμμένη καρδία τεκταίνεται κακά, ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει. Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος, ὅτι χαίρει ἐπὶ πᾶσιν, οἷς μισεῖ ὁ Κύριος, συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. Ὁφθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου, καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοῦς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν, ἐξολοθρευθήσονται. Ἐκκαίει ψευδῇ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν. Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώση θεσμοὺς μητρός σου.

Ὁ ἱερεύς, + Εἰρήνη σοι. **Σ**οφία.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ἦχον πλ. β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Εἰς ἦχον πλ. β'.

Κα τε ε ευ θυν θη η η η τω η

 προ ο σε ε ευ χη η η μου ου ως θυ

 μι ι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον σου

 ου ου ου ε παρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

 ων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπεε

 ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς Ἀγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἥδη ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. **Σ**ῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(Κεφ. IB', 1-10)**

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας,

ἥς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κ'1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθή η βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην

καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότης λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γὰρ εἰσι

κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἑκτενῆ.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου ____.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς διέσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Οἱ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ

ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.

Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Ὁ σοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὁ σοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς

αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ετι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν

σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξιόους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἶμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

NYN AI DYNAMICS

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

$$\tilde{H}\chi_{\text{os}} \stackrel{\lambda}{\pi} \hookrightarrow \overset{\infty}{\Pi} \alpha$$
[illegible]

η η η ης

Δ

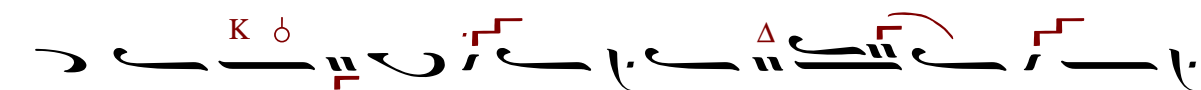
Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἀγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ υ
υ υ υ στι κη η η η η η η η
τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι

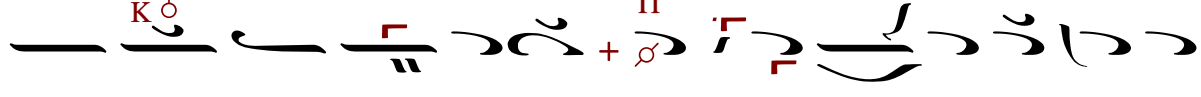

 σται και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω

 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

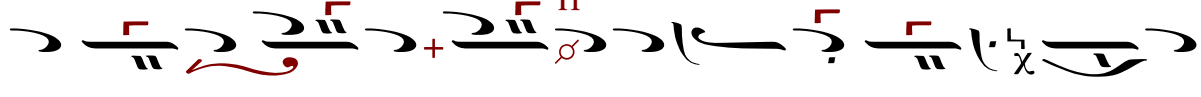

 ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε

 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

 θα α α α α Α α α αλ λη

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

 α α α α α α α α α α α α

 χα α α α

ἈΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

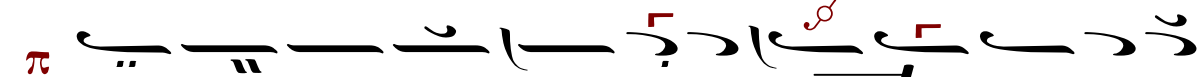
Π
Νυ υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι
αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει
εις των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ωων συ υ υ υ υ υ υν η
η η η η η η μι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η ι ι ιν α
α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως λα
τρε ε ε ελαατρε ε ευ ου σι ι ι ιν ι
ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

 θω ω ω προ σε ελθω ω με ε ε ε ε ε

 ε ε ι ι να α με ε ε ε ε ε το ο

 ο ι να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω

 νι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α

 Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ του ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότη, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθὲ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

*Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἀπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.*

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Ὁ χορὸς (χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

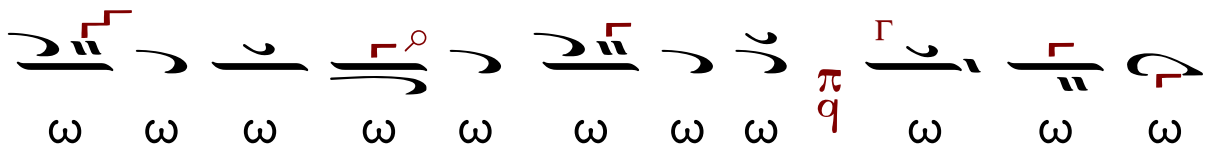
Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

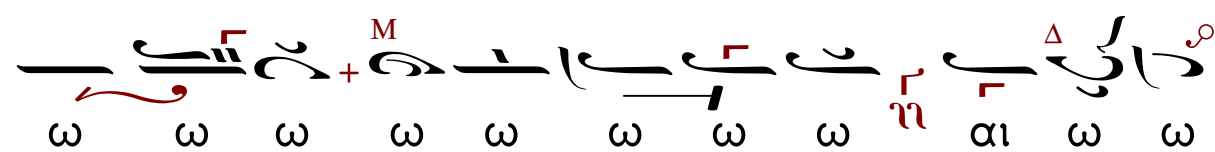
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰηχος ὁ Πα

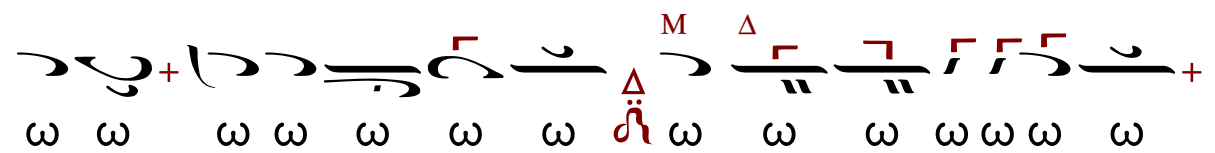
Ἑκτασις. $\frac{\eta - \pi}{\chi \eta}$

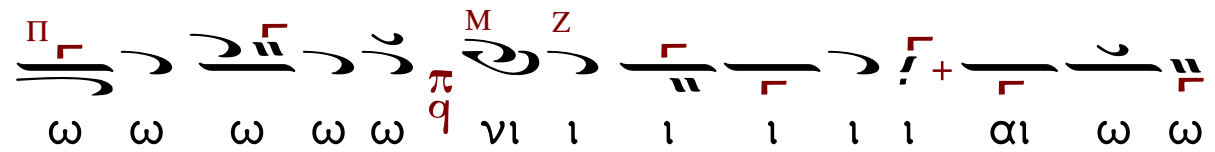
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

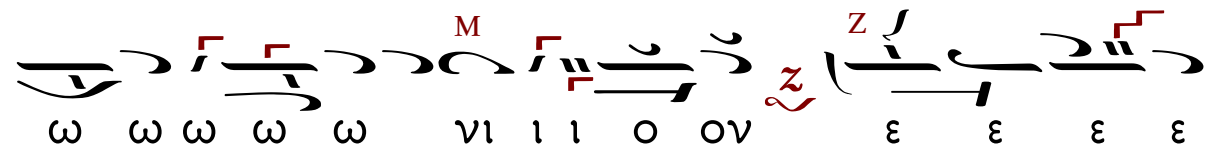
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι ω ω

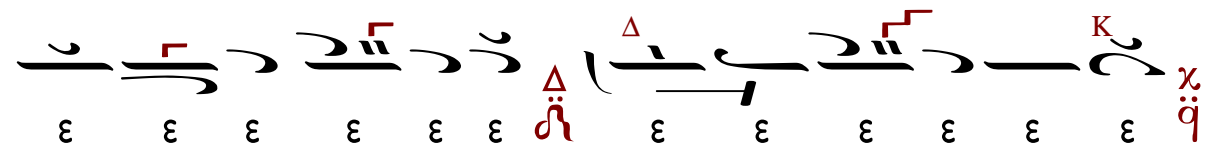
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

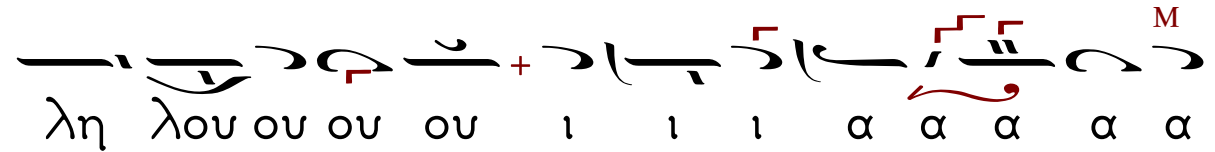
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ

 λη λου ου ου ι ι ι α α α α α

 α α α α

ΓΕΥΣΑΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ

Ἦχος Ἱ Πα

Γε ε ευ σα α α α α α α α α

σθ ε και αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και

ι ι δε ε ε τε ε ε ε ε ε

ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι

ο ο ος α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α α α α

Στίχος 1. Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

πα ντι και ρω δι α πα ντος η αι νε

σις αυ του εν τω στο μα τι ι μου

Γε υ σα σθ ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Σπῆχος 2. Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου ακου σα τω σαν

πρα εις και ευ φραν θη τω σαν

Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

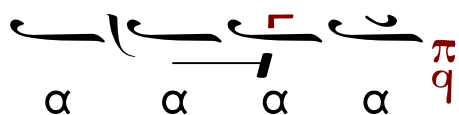
δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

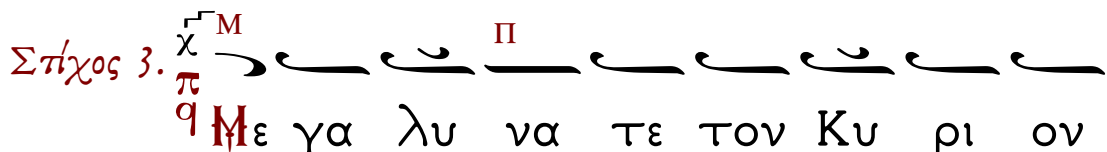
τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

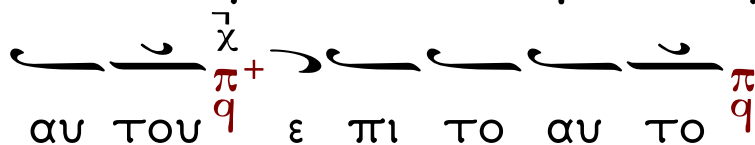

Σπ/χος 3.

Με γα λυ να τε τον Κυ ρι ον

συν ε μοι και υ ψω σω μεν το ο νο μα

αυ του ε πι το αυ το

Γ ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

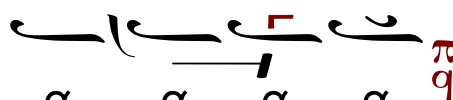
δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

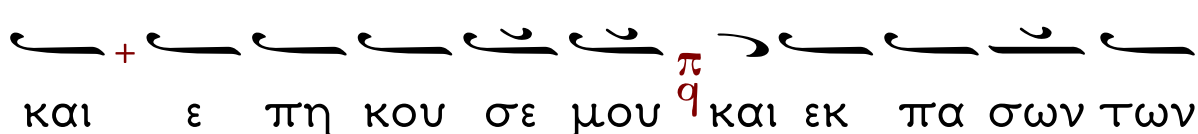
τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

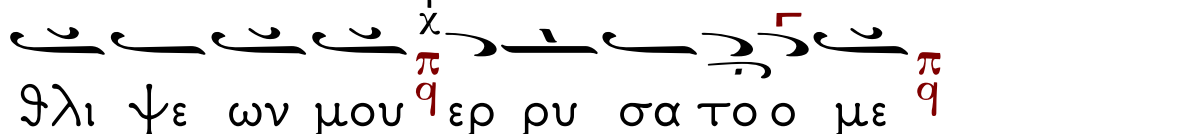

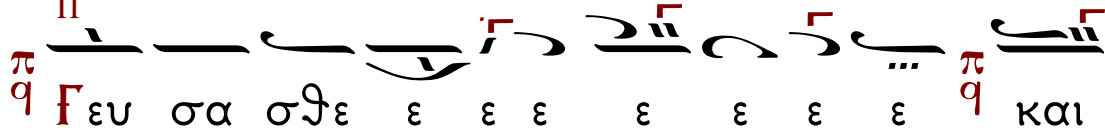
ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

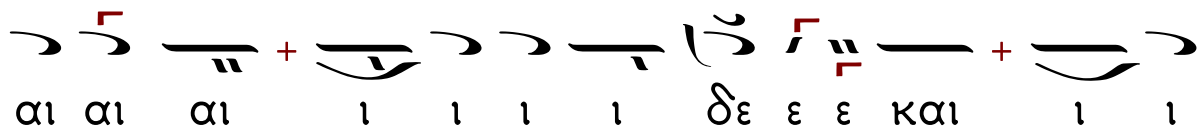

 α α α α ^π₉

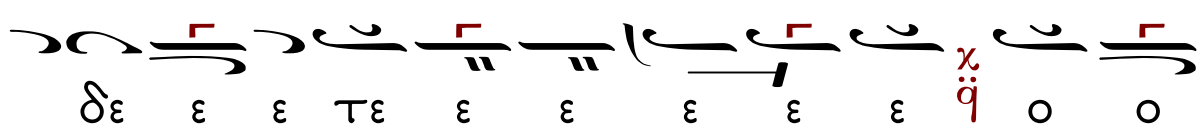
Σπ/χος 4. ^χ_π ^M ^Π
^π₉ **Ε** ζε ζη τη σα τον Κυ ρι ον

 και ε πη κου σε μου ^π₉ και εκ πα σων των

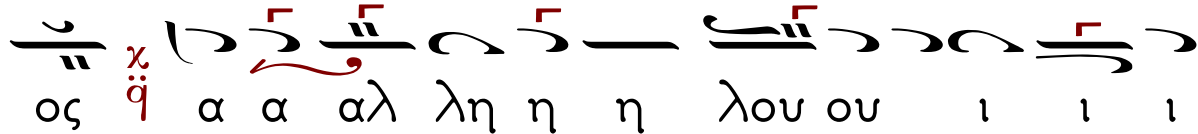

 θλι ψε ων μου ^π₉ ερ ρυ σα το ο με ^π₉

^π₉ **Γ**ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π₉ και

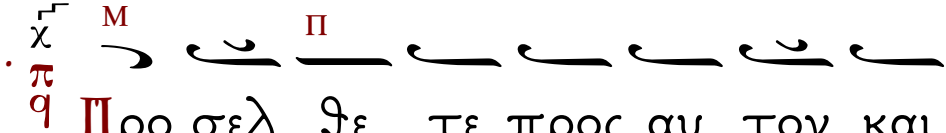

 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ_π ο ο

 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

 ος ^χ_π α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

 α α α α ^π₉

Σπ/χος 5. ^χ_π ^M ^Π
^π₉ **Π**ρο σελ θε τε προς αυ τον και

φω τι σθη τε ^π και τα προ σω πα υ μων ^π ου
 μη κατα σχυνθη ^π
^Π ^π Γευ σα σθη ε ε ε ε ε ε ε ^π και
 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
 ος ^χ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
 α α α α ^π
 Σπῆχος δ. ^χ ^π ^Μ ^Π Ουτος ο πτωχος ε κε κρα ζε
^π και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π
 και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ ^π ε σω

σεν αυ τον ^πq

^πq Π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^πq και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χq ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ^χq α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

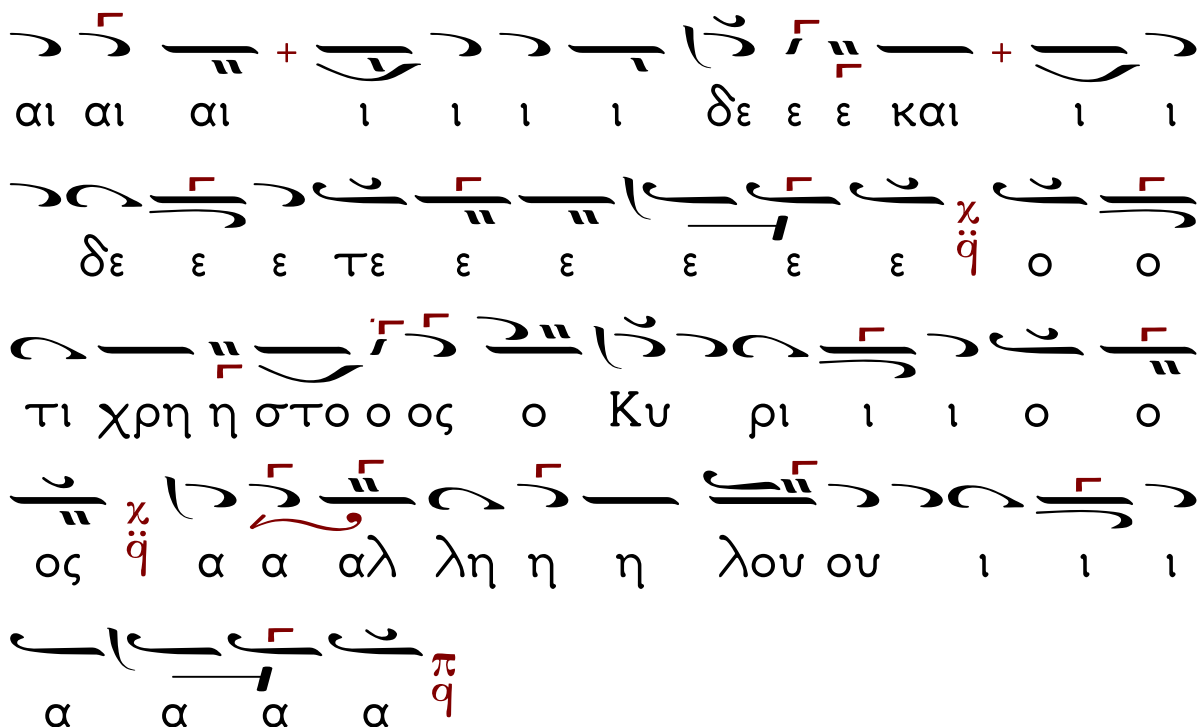
α α α α ^πq

Σπλχος 7. ^χq ^M Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου ^πq κυ κλω των φο βου με νων αυ τον ^πq και

ρυ σε ται αυ τους ^πq

^πq Π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^πq και

10 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσῃ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

ᾤωσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς ψάλλει

(ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Ἦχος Δι

   Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

                  ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

                  τω στο μα τι μου ** αρ τον ου ρα νι ον

                  και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος ⁶ Αλ λη λου
 ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α
 α α

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
 κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος ^Θ Δι' ^Δ Ἀ μήν α μην α μην ^Δ εἰς α
 φε σιν α μαρ τι ων ^Δ καὶ εἰς ζω ην αι
 ω ω νι ον ^Δ

^Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων ^Δ
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι η ξι ω

σας ἡ μας των α γι ων σου με τα σchein
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν,
 ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
 Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
 ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
 φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
 εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

‘Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’

*Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἥδη Ἀντιμηνσίου.*

Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν. **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3 χῡμα εἰς τὸ κλιτὸν)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ

ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν

αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ’ Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν

ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅστ' αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας

αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα
μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Δι' Εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.